

מטרה 1. חוק זה מטרתו להסמיך את ועדת הערר שתוקם לפי חוק זה ואת בית המשפט לעניינים מינהליים לדון בהליכים לעניין החלטות הנוגעות לחיילים בשירות קבע, כמפורט בחוק זה, נוכח המאפיינים הייחודיים של שירות הקבע בצבא הגנה לישראל ותוך איזון בין השמירה על זכויותיהם של חיילים בשירות קבע לבין צורכי הצבא.

1

2

(1) לעניין סעיף 4(א) – מי שהוסמך לפי פקודות הצבא להחליט בעניין שכר, זכויות נלוות לשכר או סיום שירות, של חיילים בשירות קבע;

(2) לעניין סעיף 4(ב) – מי שהוסמך לפי פקודות הצבא להחליט בעניין קבלה של חיילים לשירות קבע;

"חוק השיפוט הצבאי" – חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו–1955;³
 "חייל", "פקודות הצבא" – כהגדרתם בחוק השיפוט הצבאי;
 "חייל בשירות קבע" – חייל המשרת שירות צבאי לפי התחייבות לשירות קבע, לרבות מי שהיה חייל כאמור ושירותו הסתיים;
 "השר" – שר הביטחון.

2

(ג) אלה לא ייחשבו כקשורים באופן תדיר עם צבא הגנה לישראל לעניין הסייג הקבוע בסעיף 9(ב) לחוק בתי דין מינהליים:

3 ס"ח התשט"ו, עמ' 171: התשס"ט, עמ' 302.

(1) חייל מילואים כהגדרתו בחוק שירות מילואים, התשס"ח-2008⁴, כשאינו בשירות מילואים;

(2) מי שעברו שנתיים מיום שסיים את שירותו הסדיר.

4. (א) חייל בשירות קבע הרואה את עצמו נפגע מהחלטה של גורם מוסמך בעניינים כמפורט להלן, למעט בעניין שניתן להגיש לגביו עתירה לפי חוק בתי משפט לעניינים מינהליים או שניתן לערער עליו לפי חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985⁵, רשאי לערור על ההחלטה לפני ועדת ערר:

(1) ענייני שכר וזכויות נלוות לשכר, ובכלל זה זכאות לרכיבי שכר, חופשה, פדיון ימי מחלה, מענק שחרור, נכויים מהשכר, מימוש תכנית שירות שאינו כרוך בתפקיד או בקידום בדרגה, וכיוצא באלה; לעניין זה, "תכנית שירות" – הסדר שעניינו מתן הטבה כספית או הטבה בעין תמורת התחייבות לשירות קבע;

(2) סיום שירות הקבע בעילה מהעילות הקבועות בפקודות הצבא.

(ב) הרואה את עצמו נפגע מהחלטה של גורם מוסמך בעניין קבלתו לשירות קבע, רשאי לערור על ההחלטה לפני ועדת ערר.

5. ההוראות לפי חוק בתי דין מינהליים, למעט סעיפים 7, 20, 22 ו-45 לחוק האמור, יחולו בשניונים המחויבים ובשניונים המפורטים בחוק זה, על ערר ועל ועדת ערר.

6. (א) על אף הוראות סעיפים 11(א) ו-12(א) לחוק בתי דין מינהליים, בקביעת אזור השיפוט ומקום המושב של ועדת ערר יתייעץ שר המשפטים עם השר.

(ב) מקום מושב של ועדת ערר לא ייקבע במיתקן צבאי; לעניין זה, "מיתקן צבאי" – מקום הנמצא בהחזקת צבא הגנה לישראל.

7. (א) ערר לפי סעיף 4 יוגש לוועדת ערר, בתוך 60 ימים מהמועד שבו הומצאה לערור ההחלטה בצירוף הודעה על זכות הערר ועל המועד להגשתו.

(ב) החליטה ועדת הערר למחוק ערר על הסף, כולו או מקצתו, בהתאם להוראות סעיף 9(3), רשאי הרואה את עצמו נפגע מהחלטת הגורם שאליו הועבר העניין לבירור, לחזור ולהגיש את הערר בתוך 60 ימים מיום שהתקבלה החלטת אותו גורם.

(ג) ועדת ערר או יושב ראש הוועדה רשאים להאריך, מנימוקים שיירשמו, את התקופה להגשת ערר כאמור בסעיף זה בתקופה נוספת שלא תעלה על 60 ימים, לאחר שניתנה לגורם המוסמך הזדמנות להגיב לבקשת ההארכה.

8. בכל עניין של סדרי דין שאין לגביו הוראות לפי חוק זה, תנהג ועדת ערר בדרך הנראית לה טובה ביותר לעשיית צדק בעניינו של העורר שלפניה, תוך מתן אפשרות לקיום בירור עובדתי ככל שהדבר דרוש, ובשים לב למניעת פגיעה בפעילותו התקינה של הצבא.

9. ועדת ערר רשאית למחוק על הסף ערר, כולו או מקצתו, אם מצאה כי מתקיים אחד מאלה:

(1) אין לה סמכות לדון בעניין שלגביו הוגש הערר;

(2) הערר אינו מגלה עילה או שהוא טורדני או קנטרני;

(3) ניתן לברר את העניין שלגביו הוגש הערר באופן מהיר ויעיל לפני גורם פיקודי או מקצועי או גורם אחר שהעניין בסמכותו; הוראות סעיף 549(1) לחוק השיפוט הצבאי לא יחולו על עניין שהועבר כאמור בפסקה זו.

⁴ ס"ח התשס"ח, עמ' 502.

⁵ ס"ח התשמ"ה, עמ' 142.